

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20139/2023
06.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милорад Ђукић, адвокат из ..., против тужених „Миленијум осигурање“ а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Катарина Милосављевић, адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Иван Маштраповић, адвокат из ..., ради поништаја поравнања и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5540/22 од 07.12.2022. године, у седници одржаној 06.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5540/22 од 07.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5540/22 од 07.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 2053/17 од 12.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи одредба става 3. тачка 2. вансудског поравнања закљученог 28.09.2016. године између тужиоца и туженог „Миленијум осигурање“ а.д.о. Београд, чија садржина је ближе наведена у овом ставу изреке, као и да се тужени обавезу да му солидарно исплате преостали износ од 50% нематеријалне штете, укупно 655.000,00 динара и то: на име претрпљених физичких болова 125.000,00 динара, на име претрпљеног страха 110.000,00 динара и на име умањења животне активности 420.000,00 динара. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом „Миленијум осигурање“ а.д.о. Београд накнади трошкове парничног поступка од 103.560,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженој ББ накнади трошкове парничног поступка од 96.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5540/22 од 07.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. О основаности тужбеног захтева, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од правног схватања израженог у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене одредаба чланова 61, 111, 749. и 1089. Закона о облигационим односима. Како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то одлуке нижестепених судова којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари. Из наведеног разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради поништаја поравнања и накнаде штете поднета је 19.06.2019. године, а на рочишту за главну расправу одржаном 12.04.2022. године, тужба је преиначена повећањем захтева. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 655.000,00 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд утврдио да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић